

## Egy év a Szovjetunióban

Egy év élményeiről, benyomásairól két oldalon írni eléggé nehéz, de mi mégis megpróbáljuk bemutatni a moszkvai egyetemi élet érdekességait, szokásait, az egyetemi ifjuság arculatát.

Egyetemünk hét hallgatója egy évig a Szovjetunióban tanult. Már régen izgatott bennünket; hogyan élnek, hogyan gondolkoznak a velünk egyidős szovjet fiatalok, miben vagyunk egyek.

A Szovjetuniót eddig csak olvasmányainkból, ismerősök élményei alapján ismertük. Egy év alatt nemcsak a nyelvet gyakoroltuk, ami persze elsődleges célunk volt, hanem a szovjet emberek világát is.

A Lomonoszov Egyetem Lenin hegyi épületében szállásoltak el bennünket. E hatalmas épületben egy vakóságos diákváros élete zajlik. Itt egy helyben található meg: színház-és hangversenyterem, étterem, posta, mozi, minden, ami az itt élő, dolgozó-közel 30 ezer-ember kényelmét, szükségletét szolgálja. Nemhiába mesélték fizikus, matematikus ismerőseink, akiknek előadásai is ugyanebben a z épületben voltak, hogy sokszor, főleg télen, ki se mennek hónapokig a városba, itt mindent megtalálnak helyben, a szórakozási lehetőségeket is.

Az első hetekben mi is nehezen tájékozódunk, mivel az épület szimmetrikus elrendezésű és különböző zónákra van osztva. Így fordulhatott elő az is, hogy órák hosszat kerestük szobánkat, amíg végre nagynehezen, különféle utbaigazitások alapján elkjutottunk a saját zónánkhoz.

A kollégiumban 2-3 személyes szobákban laktunk, általában oroszokkal. Ez eleinte furcsa volt, annál is inkább, mert a beszélgetés nagyon nehezen indult. Szobatársaink kedves, helyes lányok voltak, akik segítettek nekünk nemcsak nyelvi nehézségekben, hanem az új helyzetünkből adódó problémákban is. Egy hónap múlva már megdicsérték bennünket, hogy milyen jól megtanultunk ilyen kis idő alatt oroszul. Csak akkor esett le az álluk a csodálkozástól, amikor megtudták, hogy már 11 éve tanulunk oroszul.

Az év során nemcsak a tanulásban merült ki segítő készségük, hanem a nagyszerű vitapartnerékké, igaz barátainkká váltak.

A bölcsészkar a város centrumában, a régi, Még Lomonoszon által alapított épületben helyezkedik el, amit a moszkvai magyarok körében szállóigévé vált 11-es buszon közelíthettünk meg. Ez természetesen nem volt paradicsomi utazás a zsúfolt moszkvai közlekedésben.

Az egyetem volt épülete már inkább csak történelmi nevezetesség, műemlék szerepét játssza, már betöltötte hivatását. Eléggé szűknek bizonyul, a népes egyetemi ifjuság és tanári kar számára már nem megfelelő.

de épül már a Lenin hegyen a bölcsészkar új, modern épülete.

Ezen a karon orosz és idegennyelv szakosok tanulnak. Az egy év alatt mi is belerázódtunk az itteni egyetemi formákba, szokásokba. Negyedéves orosz szakosok voltunk, ugyanúgy jártunk mi is előadásokra, szemináriumokra, mint a rendes orosz hallgatók. Csoportjaink összetétele eléggé internacionális volt, német és magyar diákoktól mongolokig, arabokig, afrikaiakig minden nemzetiség. Elvétele egy-két orosz is akadt. A szemináriumokon a tanárnő az orosz nyelv összes lehetséges akcentusait végighallgathatta.

Az előadásokon katalógus nem volt - nem is szokott lenni - de az öntudatos diák csak eljárt az előadásra!

Az izgalmak tetőpontját természetesen ott is a vizsgák jelentik, amikor is a hallgató megjelenik a vizsgáztató előtt a lehető legviselhetőbb ruhájában, és kellőképpen sápadt arccal, külsejével ledöbbsentve, tudásával elkápráztatva a tanárt - legalábbis egy hármast erejéig. Mert tudnivaló, hogy nálunk a kettős már kirugást jelent. Aztán persze még puskázni se utolsó dolog, mint ahogy ezt nálunk is előszeretettel üzik. A módszerek ott is sokrétűek, mármint hova és hogyan rejtjük el azokat a "spárgálkákat"/puskák/, hogy a tanár észre ne vegye. De hát ez is a diákélethez tartozik.

Ami nekünk nagyon tetszett, az a sok diákdal volt, melyek egy részét maguk az egyetemisták írják, vagy pedig ismert költők, például Jevtusenko, Okudzsava megzenésített verseit éneklik gitárkísérettel. Ezek a dalok egyéni, merész, néha tréfás hangvételűek. Az ifjuság ezeket a dalokat magának vallja, de éneklő az egész ország. Ez szoros kapcsolatban van magának a költészettel a népszerűségével. Míg nálunk általában színészek tolmácsolásával jutnak el a legújabb irodalmi alkotások, így a versek is a közönséghez, addig a Szovjetunióban ugyanevezett költői előadástek formájában történik. A költők, főleg a fiatal generáció, saját maguk adják elő verseiket. A lelkes hallgatóság sokszor három órahosszat végigáll - ül vagy nyomorog ezeken a rendezvényeken.

Egy másik dolog, ami szintén megnyerte a tetszésünket, az, ahogyan megszervezik az egyetemisták nyári üdültetését. Az egyetemek rendelkeznek minden nagyobb nyaralóhelyen saját üdülőteleppel, ahol a hallgatók kedvezményesen vagy teljesen ingyen, tetszőleges ideig pihenhetnek, szórakozhatnak. Legújabb értesüléseink szerint nálunk csak most indult be az ilyen irányú kezdeményezés. Reméljük, ezek a tervek a Szovjetunióbelihez hasonlóan fognak megvalósulni!

Beszámolónk csak a moszkvai egyetemi élettel foglalkozott, s reméljük, ebben a vonatkozásban sikerült teljes képet adni. Még rengeteg élményünk van, hiszen egy év alatt a hatalmas ország sok vidékét bejártuk, különböző nemzetiségű emberekkel ismerkedtünk meg, műemlékeket, műalkotásokat láthattunk.

B Á N F I J U L I A  
F A R K A S A N N A  
F O G A R A S I M A R G I T